

रोम अधिष्ठित करतो दर्शन — क्रमांक दहा

अंतिम महान संघर्ष: योएलचे पुस्तक, न्यू यॉर्कचे पतन, आणि अॅडव्हेंट इतिहासातील रोमचे प्रतीक

Jeff Pippenger

2024-08-26

अॅडव्हेंट इतिहासातील रोमच्या प्रतीकाबाबतचे इतर ऐतिहासिक युक्तिवादांसह मी एकत्र मांडू इच्छितो तो अंतिम वाद म्हणजे योएलचे पुस्तक होय. हा वाद ११ सप्टेंबर २००१ नंतर उद्भवला, आणि त्या कालखंडातील परिस्थितीचा विचार न केल्यास काही सूक्ष्म मुद्दे सहजच नजरेआड होऊ शकतात. त्या परिस्थितीचा योग्य संदर्भ लावण्यासाठी मिलराइट इतिहासाचा विचार करणे आवश्यक आहे. ११ ऑगस्ट १८४० रोजी प्रकटीकरण अध्याय ९, वचन १५ येथील कालभविष्यवाणीची पूर्तता झाली.

आणि ते चार देवदूत सोडण्यात आले; ते एक तास, एक दिवस, एक महिना आणि एक वर्ष यासाठी तयार ठेवले गेले होते, जेणेकरून ते मनुष्यांच्या तृतीयांश भागास ठार करतील. प्रकटीकरण 9:15.

ही वचने “एक तास, एक दिवस, एक महिना आणि एक वर्ष” यांचा कालावधी तीनशे एक्याणव वर्षे आणि पंधरा दिवस इतका असल्याचे दर्शविते. इस्लाम सत्तेवर उदयास आला आणि रोमाविरुद्ध युद्ध घेऊन आला त्या वेळी त्या चार देवदूतांचे प्रतिनिधित्व झाले; याची सुरुवात २७ जुलै, १४४९ रोजी झाली. प्रारंभबिंदू हा आणखी एका शंभर पन्नास वर्षांच्या कालभविष्यवाणीच्या समाप्तिबिंदूचा उपयोग करून निश्चित करण्यात आला. शंभर पन्नास वर्षांची पहिली कालभविष्यवाणी पहिल्या धिक्काराच्या इतिहासात मांडण्यात आली होती, जी प्रकटीकरण अध्याय नऊ येथील पाचवी तुरहीही आहे. जेव्हा शंभर-पन्नास-वर्षांची भविष्यवाणी २७ जुलै, १४४९ रोजी समाप्त झाली, तेव्हा आपण आता विचारात घेत असलेली कालभविष्यवाणी आरंभ झाली; आणि तीनशे एक्याणव वर्षे व पंधरा दिवसांनी, ती भविष्यवाणी ११ ऑगस्ट, १८४० रोजी समाप्त झाली.

विल्यम मिलर यांनी प्रकटीकरण नऊमधील सामर्थ्ये इस्लामचे प्रतिनिधित्व करतात असे समजले होते, आणि ११ ऑगस्ट १८४० या तारखेपूर्वी, जोसायाह लिच नावाच्या एका मिलराईटने भविष्यवाणीच्या आधारे अशी भविष्यवाणी मांडली की १८४० मध्ये ऑटोमन सर्वोच्चत्वाचा अंत होईल. ११ ऑगस्ट १८४० च्या दहा दिवस आधी, लिच यांनी आपली भविष्यवाणी अधिक नेमकी करून अद्ययावत केली, ज्यात केवळ भविष्यवाणी पूर्ण होण्याचे वर्षच नव्हे, तर अचूक वर्ष, दिवस आणि महिना यांचीही ओळख करून दिली. घटना पूर्ण झाल्यावर लिच यांच्या भविष्यवाणीचा मिलराईटांच्या धार्मिक विश्वावर झालेला परिणाम सिस्टर व्हाईट यांनी वर्णन केला आहे.

“इ.स. १८४० मध्ये भविष्यवाणीची आणखी एक उल्लेखनीय परिपूर्ती घडली आणि त्यामुळे व्यापक रस निर्माण झाला. त्याच्या दोन वर्षे आधी, दुसऱ्या आगमनाचा प्रचार करणाऱ्या अग्रणी सेवकांपैकी एक, जोसायाह लिच, याने प्रकटीकरण ९ चे एक विवेचन प्रकाशित केले होते, ज्यात ऑटोमन साम्राज्याच्या पतनाची भविष्यवाणी करण्यात आली होती. त्याच्या गणनेनुसार, ही सत्ता... ११ ऑगस्ट, १८४० रोजी उलथवून टाकली जाणार होती, जेव्हा कॉन्स्टँटिनोपलमधील ऑटोमन सत्ता खंडित होण्याची अपेक्षा केली जाऊ शकते. आणि माझा विश्वास आहे की हे तसेच असल्याचे आढळून येईल.”

“अगदी निर्दिष्ट केलेल्या त्या वेळी, तुर्कीने, आपल्या राजदूतांमार्फत, युरोपातील सहयोगी सत्तांचे संरक्षण स्वीकारले, आणि अशा रीतीने स्वतःला ख्रिस्ती राष्ट्रांच्या नियंत्रणाखाली ठेवले. या घटनेने भाकिताची अगदी तंतोतंत पूर्तता केली. ही गोष्ट ज्ञात झाल्यावर, असंख्य लोकांना मिलर आणि त्याच्या सहकाऱ्यांनी स्वीकारलेल्या भविष्यवाणीच्या अर्थलावण्याच्या तत्त्वांची शुद्धता पटली, आणि आगमन चळवळीला एक अद्भुत चालना मिळाली. विद्वान आणि मान्यवर पुरुष मिलरबरोबर, त्याच्या मतांचे प्रचारकार्य आणि प्रकाशनकार्य या दोन्हीमध्ये, सहभागी झाले, आणि 1840 ते 1844 या काळात हे कार्य झपाट्याने विस्तारले.” The Great

Controversy, 334, 335.

या घटनेला तिच्या मान्यतेवर वर्षानुवर्षे लाओदीकेय सातव्या-दिवशी अॅडव्हेंटिस्टांनी विविध प्रकारांनी वारंवार आघात केले आहेत. सात वेळा आणि “द डेली” यांप्रमाणेच, या सत्यावर आघात करणे म्हणजे दोन पवित्र फलकांवर दर्शविलेल्या पायाभूत तत्त्वांनाच नाकारणे होय, तसेच भविष्यवाणीच्या आत्म्याच्या अधिकारालाही नाकारणे होय. या इतिहासावरील विश्वास नष्ट करण्यासाठी सैतानाने कार्य केले आहे, याची कारणे अनेकांगी आहेत.

लिच यांच्या भविष्यवाणीत “मिलर यांनी स्वीकारलेल्या भविष्यवाणीच्या अर्थलावण्याच्या तत्त्वांचा” उपयोग करण्यात आला होता. मिलर यांना भविष्यवाणीतील कालतत्त्वाविषयी अंतर्दृष्टी देण्यात आली होती; आणि मिलर यांचा संदेश भविष्यवाणीतील काळावर आधारित होता याविषयी जो कोणी शंका घेत असेल, त्याने हे सत्य असल्याची खात्री करण्यासाठी 1843 आणि 1850 च्या पायोनियर चार्टाचे पुनरावलोकन करणेच आवश्यक आहे. 11 ऑगस्ट, 1840 पूर्वी, ख्रिस्ताच्या पुनरागमनाविषयी मिलर यांच्या भविष्यवाणीला विरोध करणारे लोक असा युक्तिवाद करीत असत की ख्रिस्त कधी परत येईल हे समजून घेण्यासाठी भविष्यवाणीतील कालाचा उपयोग करता येत नाही. त्यांच्या संदेशाला आणि कार्याला विरोध करण्यासाठी ते अनेकदा “तो दिवस किंवा ती वेळ कोणालाही ठाऊक नाही” या बायबलमधील विधानाचा उपयोग करीत असत.

परंतु त्या दिवसाविषयी आणि त्या घटकेविषयी कोणालाही माहिती नाही; स्वर्गातील देवदूतांनाही नाही, तर केवळ माझ्या पित्यालाच. परंतु नोहेच्या दिवसांत जसे होते, तसेच मनुष्यपुत्राच्या येण्याच्या वेळीही असेल. कारण जलप्रलयापूर्वीच्या त्या दिवसांत, नोहे जहाजात प्रवेश करेपर्यंत, लोक खात होते, पित होते, विवाह करीत होते आणि विवाहास देत होते; आणि जलप्रलय येऊन त्यांना सर्वांना वाहून नेईपर्यंत त्यांना काहीच कळले नाही; तसेच मनुष्यपुत्राचे येणेही होईल. तेव्हा शेतात दोन जण असतील; एक घेतला जाईल, आणि दुसरा सोडला जाईल. मत्तय 24:36-40.

या उताऱ्याच्या असूनही, मिलरवादी आपल्या भविष्यवाण्यांना पाठिंबा देण्यासाठी अतिशय विपुल बायबलाधारित पुरावे आढळल्यामुळे पुढे चालू राहिले आणि नंतर सिस्टर व्हाइट यांनी ओळखून दाखविलेल्या एका तत्त्वावर कार्य करू लागले.

“‘तो दिवस किंवा ती घटका कोणी जाणत नाही’ हा युक्तिवाद आगमनविश्वास नाकारणाऱ्यांकडून सर्वांत अधिक पुढे केला जात असे. शास्त्रवचन असे आहे: ‘परंतु त्या दिवसाविषयी व त्या घटकेविषयी कोणालाही माहित नाही; स्वर्गातील देवदूतांनाही नाही, केवळ माझ्या पित्यालाच.’ मत्तय 24:36. प्रभूची वाट पाहणाऱ्यांनी या वचनाचे स्पष्ट व सुसंगत स्पष्टीकरण दिले होते, आणि त्यांच्या विरोधकांनी त्याचा जो चुकीचा उपयोग केला, तोही स्पष्टपणे दाखवून दिला होता. ही वचने ख्रिस्ताने मंदिरातून अंतिम वेळेस निघून गेल्यानंतर ऑलिव्हेंट पर्वतावर आपल्या शिष्यांबरोबर झालेल्या त्या स्मरणीय संभाषणात उच्चारली होती. शिष्यांनी हा प्रश्न विचारला होता: ‘तुझ्या येण्याचे आणि जगाच्या अंताचे चिन्ह काय असेल?’ येशूने त्यांना चिन्हे दिली, आणि म्हणाला: ‘जेव्हा तुम्ही या सर्व गोष्टी पाहाल, तेव्हा जाणावे की तो समीप आहे, दारातच आहे.’ पदे 3, 33. तारणाऱ्यांच्या एका विधानाचा उपयोग दुसऱ्या विधानाला निष्प्रभ करण्यासाठी करू नये. जरी त्याच्या येण्याचा दिवस किंवा घटका कोणालाही माहित नाही, तरी तो कधी समीप आहे हे जाणण्याची आम्हांस शिकवण दिली आहे आणि तसे जाणणे आमच्यावर बंधनकारक केले आहे. पुढे आम्हांस असेही शिकविले आहे की त्याच्या इशान्याकडे दुर्लक्ष करणे, आणि त्याचे आगमन समीप असताना ते जाणून घेण्यास नकार देणे किंवा त्याकडे उपेक्षा करणे, हे आमच्यासाठी तितकेच घातक ठरेल, जितके नोहाच्या दिवसांत राहणाऱ्यांसाठी पूर कधी येणार आहे हे न कळणे घातक ठरले होते. आणि त्याच अध्यायातील दृष्टांत, ज्यात विश्वासू व अविश्वासू सेवक यांच्यात विरोध दर्शविला आहे, आणि जो आपल्या मनात म्हणाला, ‘माझा प्रभू येण्यास विलंब करीत आहे,’ त्याच्या दंडाचे वर्णन केले आहे, तो दाखवितो की जे त्याच्या येण्याची वाट पाहताना सापडतील व त्याच्या येण्याची शिकवण देत असतील, आणि जे त्यास नाकारणारे असतील, त्यांच्याकडे ख्रिस्त कोणत्या दृष्टीने पाहील व त्यांना कसे प्रतिफळ देईल. ‘म्हणून जागते राहा,’ तो म्हणतो. ‘धन्य तो सेवक, ज्याला त्याचा प्रभू येईल तेव्हा असे करीत असलेला आढळेल.’ पदे

42, 46. 'म्हणून जर तू जागा राहणार नाहीस, तर मी तुझ्यावर चोराप्रमाणे येईन; आणि मी कोणत्या घटकेस तुझ्यावर येईन, हे तुला कळणार नाही.' प्रकटीकरण 3:3." द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 370.

जेव्हा लिच यांची भविष्यवाणी पूर्ण झाली, तेव्हा "विद्वान आणि मान्यवर स्थानावरील पुरुष मिलर यांच्याशी उपदेश करण्यात तसेच त्यांची मते प्रकाशित करण्यात एकरूप झाले, आणि 1840 ते 1844 या काळात हे कार्य वेगाने विस्तारले." मिलर यांचा संदेश सामर्थ्यवान ठरला, कारण त्यांच्या भविष्यवाणीच्या अर्थलागूकरणाच्या नियमांची वैध नियम म्हणून पुष्टी झाली होती. काळविषयक भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीला प्रतिसाद म्हणून, केवळ मिलर यांचा नियम पुष्ट झाला आणि त्यानंतर अनेक जण मिलराइट चळवळीत सामील झाले, एवढेच नव्हे, तर भविष्यसूचक दृष्टीने तितकेच महत्त्वाचे हे होते की मिलर यांच्या नियमांपैकी प्रमुख नियमाचीच पुष्टी झाली होती. तसेच, ही पुष्टी तीन धिक्कारांपैकी दुसऱ्या धिक्काराच्या भविष्यवाणीच्या अनुप्रयोगाद्वारे साध्य झाली होती; आणि हेच धिक्कार पाचवा, सहावा आणि सातवा तुतारीनाद देखील आहेत.

मिलरच्या संदेशाचे सामर्थ्यप्रदान हे मिलराइट सुधारणा चळवळीतील सर्वात महत्त्वाच्या मार्गचिन्हांपैकी एक ठरले. त्याचे प्रतिरूप येशूच्या बाप्तिस्म्यात दर्शविले गेले होते. त्याने हे सूचित केले की माजी करारातील लोकांच्या (प्रॉटेस्टंट) अंतिम परीक्षेची प्रक्रिया आरंभ झाली होती. एकूण मिलराइट चळवळ आणि संदेश यांच्याविरुद्ध सैतानाच्या आक्रमणाचे ते केंद्रबिंदू बनले.

"भूतकाळातील देवाच्या लोकांच्या प्रवासाच्या महान इतिहासाविषयी शंका निर्माण करण्यासाठी सैतान मनात जो कोणताही प्रश्न उत्पन्न करू शकतो, तो त्याच्या सैतानी महिमेला संतोष देणारा ठरेल आणि तो देवाविरुद्ध अपराध आहे. आपल्या जगात प्रभू लवकरच सामर्थ्याने आणि महान गौरवाने येणार असल्याची वार्ता ही सत्य आहे, आणि 1840 मध्ये तिच्या घोषणेसाठी अनेक आवाज उठविण्यात आले." Manuscript Releases, volume 9, 134.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी तिसरे दुःख भविष्यवाणीच्या इतिहासात आले. त्या घटनेने १९८९ मध्ये आरंभ झालेल्या तिसऱ्या देवदूताच्या आंदोलनाने स्वीकारलेल्या भविष्यवाणीच्या अर्थलागूकरणाच्या मुख्य नियमाची पुष्टी केली. त्या सुधारणा-आंदोलनाच्या दूतास प्रथम उघड करण्यात आलेले सत्य १९८९ मध्ये उघड झाले, आणि ते दानियेल अकराव्या अध्यायातील शेवटची सहा वचने नव्हते. ते हे सत्य होते की सर्व सुधारणा-आंदोलने एकमेकांशी समांतर चालतात आणि एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या आंदोलनाची—जे तिसऱ्या देवदूताचे आंदोलन आहे—वैशिष्ट्ये ओळखण्यासाठी त्यांना ओळीवर ओळ एकत्र आणले पाहिजे. मी कधी दिलेले पहिले सार्वजनिक सादरीकरण १९९४ मध्ये, किंवा कदाचित १९९५ मध्ये, एका कॅम्प मीटिंगमध्ये होते. ते सादरीकरण दानियेल अकराव्या अध्यायातील शेवटच्या सहा वचनांवर नव्हते; ते एकमेकांशी समांतर धावणाऱ्या सुधारणा-रेषांवर होते.

तिसऱ्या धिक्काराच्या इस्लामविषयीच्या भविष्यवाणीची पूर्तता ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी झाली, तेव्हा ती ११ ऑगस्ट, १८४० याच्या समांतर होती. १८४० मध्ये पहिल्या आणि दुसऱ्या धिक्कारांच्या एका भविष्यवाणीने मिलराइट्सच्या संदेशाची पुष्टी केली, आणि ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी तिसऱ्या धिक्काराच्या एका भविष्यवाणीने फ्यूचर फॉर अमेरिका यांच्या संदेशाची पुष्टी केली. त्या तथ्याची जाणीव झाल्यामुळे मोठ्या संख्येने लोक या चळवळीत आले, जिथे यापूर्वी ती प्रामुख्याने एका व्यक्तीपुरती मर्यादित होती. त्यानंतर चळवळीचा संदेश आणि संदेशवाहक हल्ल्याखाली आले, जसे १८४० चा इतिहास त्यानंतरच्या दशकांमध्ये सैतानी आक्रमणाचे केंद्रबिंदू बनला होता.

जे फ्यूचर फॉर अमेरिका या चळवळीत सामील झाले, त्यांनी त्या इतिहासाच्या दूताने संकलित केलेले भविष्यवाणीच्या अर्थनिर्णयाचे नियम स्वीकारले. त्या नियमांपैकी एक नियम—कदाचित त्या नियमांमध्ये सर्वात महत्त्वाचा—भविष्यवाणीचा त्रिविध अनुप्रयोग हा होता आणि आहे. दूतास हे समजण्यास आले होते की काही भविष्यवाणीसंबंधी सत्ये तीन विशिष्ट परिपूर्तींवर दृष्टांतित केली गेली होती. मिलराइट इतिहास एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या इतिहासात पुनरावृत्त झाला, असा विश्वास ठेवून, ११ ऑगस्ट १८४० हे ११ सप्टेंबर २००१ याचे प्रतिरूप असल्याचे दिसून आले, आणि इतर पवित्र सुधारणा-रेषांमध्येही हाच तोच मार्गचिन्ह असल्याचे आढळून आले.

यहूदाच्या वंशातील सिंहाने मग तिसऱ्या देवदूताच्या रेषेत प्रत्येक पवित्र सुधारणा-रेषेच्या पुनरावृत्तीचा पुरावा उघड केला. जसे मिलराइट इतिहासाने दहा कुमारींच्या दृष्टांताची अक्षरशः पूर्तता केली, तसेच Future for America च्या इतिहासानेही केली, हे दिसून आले.

“दहा कुमारिकांच्या दृष्टांताकडे मला अनेकदा निर्देश केला जातो; त्यांपैकी पाच शहाण्या होत्या, आणि पाच मूर्ख. हा दृष्टांत अक्षरशः पूर्ण झाला आहे आणि होईल; कारण त्याचा या काळाशी विशेष संबंध आहे, आणि तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाप्रमाणे, तो पूर्ण झाला आहे आणि काळाच्या समाप्तीपर्यंत वर्तमान सत्य म्हणून राहील.”
Review and Herald, August 19, 1890.

प्रकटीकरण दहामधील सात गडगडाटे हे ओळखले गेले, ज्यायोगे ११ ऑगस्ट १८४० पासून २२ ऑक्टोबर १८४४ पर्यंतचा मिलेराइटचा अनुभव, तसेच ११ सप्टेंबर २००१ पासून लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा इतिहास, यांची ओळख पटावी.

“योहानास दिलेला विशेष प्रकाश, जो सात गर्जनांमध्ये व्यक्त करण्यात आला होता, तो पहिल्या आणि दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांखाली घडून येणाऱ्या घटनांचे एक चित्रण होता....”

“या सात मेघगर्जनांनी आपले स्वर उच्चारल्यानंतर, दानियेलास लहान पुस्तकाविषयी जशी आज्ञा देण्यात आली होती, तशीच आज्ञा योहानास येते: ‘सात मेघगर्जनांनी जे उच्चारले ते मुद्रांकित करून ठेव.’ हे भावी घटनांशी संबंधित आहे, ज्या त्यांच्या क्रमाने प्रकट केल्या जातील.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

असे ओळखले गेले की सिस्टर व्हाईट यांनी थेट असे म्हटले की तिसऱ्या देवदूताची चळवळ पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या चळवळीच्या समांतर चालते.

“देवाने प्रकटीकरण १४ मधील संदेशांना भविष्यवाणीच्या रेषेत त्यांचे स्थान दिले आहे, आणि या पृथ्वीच्या इतिहासाचा शेवट होईपर्यंत त्यांचे कार्य थांबणार नाही. पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांचे संदेश अजूनही या काळासाठी सत्य आहेत, आणि त्यानंतर येणाऱ्या या संदेशाबरोबर समांतर रीतीने चालू राहावयाचे आहेत. तिसरा देवदूत मोठ्या आवाजाने आपला इशारा जाहीर करतो. ‘या गोष्टींनंतर,’ योहान म्हणाला, ‘मी दुसरा एक देवदूत स्वर्गातून उतरताना पाहिला; त्याच्याकडे महान सामर्थ्य होते, आणि पृथ्वी त्याच्या तेजाने प्रकाशित झाली.’ या प्रकाशनात, तिन्ही संदेशांचा प्रकाश एकत्रित झालेला आहे.” The 1888 Materials, 803, 804.

पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या चळवळीचा प्रवास तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीच्या समांतर चालतो. पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या चळवळीला सामर्थ्य देणारी भविष्यवाणी पहिल्या व दुसऱ्या धिक्काराच्या कालविषयक भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीमुळे सामर्थ्यप्राप्त झाली होती, आणि तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीचे सशक्तीकरण तिसऱ्या धिक्काराच्या भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीमुळे झाले.

११ ऑगस्ट, १८४० रोजी जसे झाले, तसेच जेव्हा Future for America चा संदेश पुष्टीस आला, तेव्हा Future for America ने स्वीकारलेल्या “भविष्यवाणीच्या अर्थलागवडीच्या तत्त्वांची अचूकता” याविषयी “असंख्य लोक खात्रीपूर्वक पटले,” आणि “आगमन चळवळीला एक अद्भुत चालना मिळाली.” “विद्वान आणि प्रतिष्ठित पुरुष” Future for America बरोबर “उपदेशात तसेच प्रकाशनकार्यात” एकत्र आले, जेणेकरून Future for America चा भविष्यवाणीचा संदेश प्रसारित केला जाईल. Future for America चा जो विशिष्ट नियम ११ सप्टेंबर, २००१ हा भविष्यवाणीची पूर्तता आहे हे स्पष्टपणे सिद्ध करित होता, तो म्हणजे “भविष्यवाणीचा तिहेरी अनुप्रयोग.”

जेव्हा आपण पवित्र दोन्ही चार्टावर दर्शविलेल्या इस्लामविषयीच्या पहिल्या आणि दुसऱ्या शापांच्या मूलभूत दृष्टिकोनास, हा संदेश शिकविणाऱ्यांच्या लिखित साक्षीसह, स्वीकारतो, तेव्हा आपण पहिल्या शापाशी आणि दुसऱ्या शापाशी निगडित विशिष्ट भविष्यवाणीपर वैशिष्ट्ये ओळखतो. बायबल विविध प्रकारांनी वारंवार शिकवते की सत्य

दोन साक्षींच्या साक्षीवर स्थापित होते. पहिल्या शापाची भविष्यवाणीपर वैशिष्ट्ये, दुसऱ्या शापाच्या भविष्यवाणीपर वैशिष्ट्यांशी एकत्रित होऊन, तिसऱ्या शापाची भविष्यवाणीपर वैशिष्ट्ये स्थापित करतात. इस्लामचा त्रिविध अनुप्रयोग ११ सप्टेंबर २००१ रोजी तिसऱ्या शापाच्या आगमनाची ओळख पटविण्यात इतका विशिष्ट आहे की ते न पाहणे अशक्य आहे, जरी बहुतेक लोक पुराव्याकडे डोळेझाक करण्याची निवड करतात.

भविष्यवाणीच्या त्रिगुणी अनुप्रयोगाने तिसरे हाय ११ सप्टेंबर २००१ रोजी आले, हे दृढपणे स्थापित केले. तेव्हा असे दिसून आले की हा नियम थेट दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाशी संबंधित होता; आणि मिलराइटांच्या काळात तसेच एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या काळातही हाच तो कालखंड आहे जेव्हा पवित्र आत्म्याचा ओतप्रोत वर्षाव होतो. या दोन्ही इतिहासांमध्ये दहा कुमारींच्या दृष्टांताची पूर्तता आढळते; आणि त्या दृष्टांतात मध्यरात्रीच्या घोषणेचा संदेश हा तो बिंदू आहे जिथे शहाण्या आणि मूर्ख यांच्यातील भेद प्रकट होतो, आणि जिथे दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाला सामर्थ्य प्राप्त होते.

“दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या समाप्तीच्या जवळ, मी स्वर्गातून एक महान प्रकाश देवाच्या लोकांवर चमकत असल्याचे पाहिले. त्या प्रकाशाच्या किरणांचा तेज सूर्याप्रमाणे प्रखर भासत होता. आणि मी देवदूतांचे स्वर ऐकले, जे मोठ्याने म्हणत होते, ‘पाहा, वर येत आहे; त्याला भेटण्यासाठी बाहेर पडा!’”

“हा तो मध्यरात्रीचा पुकारा होता, ज्यामुळे दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाला सामर्थ्य प्राप्त होणार होते. निरुत्साहित संतांना जागृत करण्यासाठी आणि त्यांच्या पुढे असलेल्या महान कार्यासाठी त्यांना तयार करण्यासाठी स्वर्गातून देवदूत पाठविण्यात आले. सर्वांत प्रतिभावान पुरुष हे हा संदेश प्रथम स्वीकारणारे नव्हते. नम्र, समर्पित जनांकडे देवदूत पाठविण्यात आले, आणि त्यांना हा पुकारा देण्यास प्रवृत्त करण्यात आले, ‘पाहा, वर येत आहे; त्याला भेटण्यासाठी बाहेर या!’” Early Writings, 238.

पहिल्या आणि दुसऱ्या देवदूतांच्या इतिहासात, पवित्र आत्म्याचा ओतप्रोत वर्षाव हा मध्यरात्रीच्या हाकेद्वारे दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाशी संलग्न होऊन पूर्ण केला जातो. हीच गोष्ट तिसऱ्या देवदूताच्या इतिहासात पुनः घडते.

“स्वर्गातून आलेल्या त्या सामर्थ्यवान देवदूतास सहाय्य करण्यासाठी देवदूत पाठविण्यात आले; आणि मला असे स्वर ऐकू आले की ते जणू सर्वत्र घुमत होते, ‘हे माझ्या लोकांनो, तिच्या पापांत सहभागी होऊ नये, आणि तिच्या पीडांपैकी तुम्हांला काही प्राप्त होऊ नये म्हणून तिच्यातून बाहेर पडा; कारण तिची पापे स्वर्गापर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिच्या अधर्माची आठवण ठेवली आहे.’ हा संदेश तिसऱ्या संदेशाची एक भर वाटत होता, आणि जसा 1844 मध्ये मध्यरात्रीचा घोष दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशास जोडला गेला होता, तसाच तो त्यास जोडला गेला. देवाचे तेज धीराने प्रतीक्षा करणाऱ्या संतांवर विसावले, आणि त्यांनी निर्भयपणे अंतिम गंभीर इशारा दिला, बाबेलच्या पतनाची घोषणा केली, आणि देवाच्या लोकांना तिच्यातून बाहेर पडण्याचे आवाहन केले; जेणेकरून ते तिच्या भयावह दंडापासून सुटावेत.” Spiritual Gifts, volume 1, 195.

भविष्यवाणीच्या त्रिगुणित अनुप्रयोगाच्या दृष्टीने, दुसऱ्या देवदूताचा संदेश हा भविष्यवाणीच्या त्रिगुणित अनुप्रयोगाचे प्रतिनिधित्व करतो; कारण कोणत्याही इतिहासातील हा संदेश असा आहे की बाबेलोन दोनदा पडलेले आहे.

आणखी एक देवदूत त्याच्या मागोमाग आला व म्हणाला, “बाबेल पडली, पडली, ती महान नगरी; कारण तिने आपल्या व्यभिचाराच्या कोपाच्या द्राक्षरसाने सर्व राष्ट्रांना पाजले आहे.” प्रकटीकरण 14:8.

प्रकटीकरण दहाव्या अध्यायातील तो सामर्थ्यवान देवदूत ११ ऑगस्ट, १८४० रोजी पहिल्या व दुसऱ्या हायच्या भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीसह उतरला, आणि असे करताना त्याने ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील त्या सामर्थ्यवान देवदूताच्या अवतरणाचे प्रतिरूप दर्शविले. तो देवदूत, जो आपल्या गौरवाने पृथ्वीला प्रकाशमान करतो, त्याने मग एक घोषणा केली.

आणि तो मोठ्या आवाजाने सामर्थ्याने ओरडून म्हणाला, “महान बाबेल पडली आहे, पडली आहे, आणि ती भुतांच्या निवासस्थानास, प्रत्येक अशुद्ध आत्म्याच्या अड्ड्यास, आणि प्रत्येक अशुद्ध व घृणास्पद पक्ष्याच्या

पिंजऱ्यास झाली आहे." प्रकटीकरण 18:2

चौदाव्या अध्यायातील दुसऱ्या दूताचा आणि अठराव्या अध्यायातील सामर्थ्यवान दूताचा संदेश हा बाबेल दोनदा पडली आहे हे ओळखून देणारा आहे, आणि तो संदेश अखेरच्या दिवसांतील बाबेलची ओळख करून देतो. तो अखेरच्या दिवसांतील बाबेलची ओळख करून देतो, कारण यापूर्वी बाबेल दोन वेळा पडली—निम्रोदाच्या काळात, आणि नबुखदनेस्सराच्या काळापासून बेलशस्सरापर्यंत—यामुळे प्रकटीकरण सतरामधील त्या व्यभिचारिणीच्या पतनाची भविष्यसूचक वैशिष्ट्ये स्थापित होतात, जिच्या कपाळावर, "महान बाबेल," असे लिहिलेले आहे. अखेरच्या दिवसांतील बाबेलच्या त्या पतनाची ओळख पटविण्यासाठी बाबेलच्या पूर्वी झालेल्या त्या दोन पतनांचे दोन साक्षीदार आवश्यक आहेत, कारण अखेरच्या दिवसांचा संदेश असा आहे की, बाबेल पडली आहे, पडली आहे. जेव्हा सामर्थ्यवान दूत खाली उतरला, त्या वेळी न्यूयॉर्क शहरातील महान इमारती देवाच्या स्पर्शाने खाली आणल्या गेल्या; आपल्या घोषणेद्वारे त्याने भविष्यवाणीच्या त्रिगुण अनुप्रयोगाच्या नियमाची ओळख करून दिली. ज्याने 11 सप्टेंबर, 2001 हा दिवस देवाच्या भविष्यसूचक वचनाच्या परिपूर्तीचा म्हणून स्थापित केला, तो भविष्यवाणीच्या त्रिगुण अनुप्रयोगाचा नियम म्हणजे त्या तीन संकटांच्या त्रिगुण अनुप्रयोगाचा नियम होय.

त्या परिपूर्तीस वेळी अनेक जण Future for America या चळवळीत सहभागी झाले, आणि Future for America ने वापरलेल्या भविष्यवाणीच्या अर्थलावणीच्या तत्त्वांविषयी ते खात्रीबद्ध झाले. ११ ऑगस्ट, १८४० पुन्हा घडला, आणि असे होत असताना त्या पुनरावृत्तीने Miller यांचा मुख्य नियम पुष्टी केला नाही—तो म्हणजे बायबलमधील भविष्यवाणीत एक दिवस एक वर्षाचे प्रतिनिधित्व करतो—कारण Future for America चा मुख्य नियम असा होता की पहिल्या आणि दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांचा Millerite इतिहास तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीच्या इतिहासात पुनरावृत्त होतो.

हे स्वयंसिद्ध वाटते की, जर सन १८४० हे त्याच्या सैतानी महिमेचा एक विशिष्ट हल्ला ठरले, जसे सिस्टर व्हाईट सैतानाची ओळख करून देतात, तर ११ सप्टेंबर २००१ चा इतिहासही तशाच प्रकारच्या हल्ल्याच्या अधीन असेल. म्हणून, आपण अशा षड्यंत्र-सिद्धांतांना पाहतो, जे जागतिकतावाद्यांची, किंवा जेसुइट्सची, किंवा CIA ची, किंवा बुश कुटुंबाची, किंवा त्या शक्तींच्या काही संयोगाची भूमिका दर्शवितात. हे सिद्धांत, जरी त्यांत सत्याचे काही अंश असले, तरी न्यू यॉर्क शहरातील त्या महान इमारती पाडणारा हा देवाचा स्पर्श होता, आणि अशा प्रकारे एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीच्या इतिहासात तिसऱ्या धक्काराच्या आगमनाची खूण झाली, या संकल्पनेचे खंडन करण्यासाठी रचलेले आहेत.

"मी असे घोषित केले आहे की न्यूयॉर्कला प्रचंड भरतीच्या लाटेने वाहून नेले जाणार आहे, असा शब्द आता कोठून येतो? हे मी कधीही म्हटलेले नाही. तेथे उभारल्या जात असलेल्या भव्य इमारतींकडे, मजल्यावर मजला चढत जाणाऱ्या, मी पाहत असताना मी असे म्हटले आहे, 'जेव्हा प्रभू पृथ्वीला भयंकर रीतीने हलविण्यासाठी उठेल, तेव्हा किती भयानक दृश्ये घडतील! मग प्रकटीकरण 18:1-3 येथील शब्द पूर्ण होतील.' प्रकटीकरणाच्या अठराव्या अध्यायाचा संपूर्ण भाग पृथ्वीवर येऊ घातलेल्या गोष्टींचा इशारा आहे. परंतु न्यूयॉर्कवर नेमके काय येणार आहे याविषयी मला विशेष असा प्रकाश मिळालेला नाही; फक्त एवढे मला ठाऊक आहे की एके दिवशी तेथील त्या महान इमारती देवाच्या सामर्थ्याच्या वळविण्या आणि उलथापालथीमुळे खाली पाडल्या जातील. मला दिलेल्या प्रकाशावरून, मला माहीत आहे की जगात विनाश आहे. प्रभूकडून एक शब्द, त्याच्या पराक्रमी सामर्थ्याचा एक स्पर्श, आणि या विशाल रचना कोसळून पडतील. अशी दृश्ये घडतील की ज्यांची भयावहता आपण कल्पनाही करू शकत नाही." Review and Herald, July 5, 1906.

षड्यंत्रसिद्धांत, ते अजिबात सत्य नसलेले असोत किंवा अंशतः सत्य असलेले असोत, हे सर्व त्या सत्याला बाधा पोहोचवतात की त्या तारखेच्या घटना घडवून आणणारी क्रिया ही देवाची विधिपूर्वक घडवून आणलेली व्यवस्था होती. ते विविध षड्यंत्रसिद्धांत हे त्या सत्याविरुद्ध चळवळीच्या बाहेरून सैतानाने केलेले आक्रमण आहेत; परंतु त्याने चळवळीच्या आतूनही त्या सत्याला दुर्बल करण्याचे कार्य केले. त्या आंतरिक आक्रमणांपैकी एक असे आहे की, योएलच्या पुस्तकाचा विषय रोम आहे, या गोष्टीचा नकार देण्यावर ते आधारित आहे.

त्या वादाचा आपण पुढील लेखात विचार करू.

पेतुएलाचा पुत्र योएल याच्याकडे परमेश्वराचे वचन आले. हे वृद्धांनी, हे ऐका; आणि देशातील सर्व रहिवाशांनी, कान द्या. हे तुमच्या दिवसांत घडले आहे काय, किंवा तुमच्या पित्यांच्या दिवसांतही घडले आहे काय? याची गोष्ट आपल्या मुलांना सांगा; आणि तुमची मुले त्यांच्या मुलांना सांगोत, आणि त्यांची मुले पुढील पिढीस. जे पामरकिड्याने सोडले ते टोळांनी खाल्ले; आणि जे टोळांनी सोडले ते कंकरकिड्याने खाल्ले; आणि जे कंकरकिड्याने सोडले ते अळीने खाल्ले. हे मद्यपान करणाऱ्यांनी, जागे व्हा आणि रडा; आणि द्राक्षारस पिणाऱ्यांनी, तुम्ही सर्व हंबरडा फोडा; कारण नव्या द्राक्षारसापासून तुमचे तोंड वंचित झाले आहे. कारण एक राष्ट्र माझ्या देशावर चढून आले आहे, ते बलवान आणि अगणित आहे; त्याचे दात सिंहाचे दात आहेत, आणि त्याच्या दाढा प्रचंड सिंहाच्या दाढांसारख्या आहेत. योएल 1:1-6.